

Vävskedor och inköp av vävskedor.

På landsbyggen värdes mycket färre,
de värde gångkläder, rindkläder, söngkläder
och duktyg. De behöfde då flera sorters
vävskedor, de värde duktyg, vadmal, varkens
linne, dynor och mattor. De älskade skedarna
var helst av trä, som var det gott till rån.
På slutet av 1800-talet började de med stätskedor
men de blev vävskedorna inte riktigt behållna
med, de rostade, så slöt de på varpen. Efter som
skedarna blev uppstötta behöfdes nya.

Skedhandlarna kom varje år strax efter jul
med skedar, skottar skedbrakar, matgskedar
av horn skohorn m m. Jag minns ännu dessa
skedhandlare, de hade en hel del vävskedor i
ryggväskan, de hade vänt att komma in i
stugans inbång, därnärna var låga i de gamla husen

Luf. 83.

1.

Skedhandlarna var mer älskade från Markaryd,
de var de ramma än efter år och var väntrade
och välkomna när de kom, de hade sina ställen
som de logerade på där de fick ligga i stugan,
så gick de omkring på alla ställen, bräddade
och nu nu kommer skedmannen, jag har präk-
tiga värskedar av alla sorter till billiga priser
köp en sked eller två, det är alltid bättre att vara
med en ny än en gammal och stiten och nu
dröjer det ett helt år innan jag kommer igen.
Om de själv hade tillverkat skedarna vet
jag inte, men det var nog de som hade det
gläs på orten var det ingen som tillverkade
värskedar, det var väl smittänningarnas
yrke och uppgift, de var väl speciellister
i det facket. Gläs mycket en värsked
kostade mins jag ej, det var väl ej så
mycket men det var ont om pengar,

så de som inte hade råd att köpa ficks lina, skedarna var alltid märkta med tillverkarens namn inbränd på skedens stamme.

Binnisgen var överklädd med papper detta var väl för att ej becket skulle klibba vid händerna så de skulle hålla i dem.

Vårskedarna var indelta med en tråd som visade hur många tal skeden var på, hur många rår ett tal innehåll mins jag ej riktigt det var vist 20 eller 24

Alla vävers endast mattor, de gjorde gamla väverskarna som fortsätter med denna gamla hemslöjd. De gamla vävskedsmakarna har väl för länge sen lagd ner sitt yrke. Nu vävers alla tyger på fabriker, de har sina specialmaskiner som väver fast, men är ej så starkt som det hemvävda.